



**ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ – ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ**

Αριθμός 4139	Παρασκευή, 26 Νοεμβρίου 2010	1415
--------------	------------------------------	------

Ο περί της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Παρεμπόδιση της Τρομοκρατίας (Κυρωτικός) Νόμος του 2010 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 22(III) του 2010

**ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΚΥΡΩΝΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΣΗ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

- | | |
|----------------------------|--|
| Συνοπτικός τίτλος. | 1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Παρεμπόδιση της Τρομοκρατίας (Κυρωτικός) Νόμος του 2010. |
| Ερμηνεία. | 2. Στον παρόντα Νόμο –

«Σύμβαση» σημαίνει τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Παρεμπόδιση της Τρομοκρατίας, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 16 Μαΐου 2005. |
| Κύρωση της Σύμβασης. | 3.-(1) Με τον παρόντα Νόμο κυρώνεται η Σύμβαση που υπογράφηκε από την Κυπριακή Δημοκρατία, μετά από απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθμό 61.970 και ημερομηνία 12 Μαΐου 2005. |
| Πίνακας. Μέρος Α. Μέρος Β. | (2) Το κείμενο της Σύμβασης εκτίθεται, στο αγγλικό πρωτότυπο, στο Μέρος Α του Πίνακα και, σε ελληνική μετάφραση, στο Μέρος Β του Πίνακα: |

Νοείται ότι σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ του κειμένου που εκτίθεται στο Μέρος Α και εκείνου που εκτίθεται στο Μέρος Β του Πίνακα, υπερισχύει το κείμενο που εκτίθεται στο Μέρος Α.

1416

ΠΙΝΑΚΑΣ
(άρθρο 3)

ΜΕΡΟΣ Α

Council of Europe Convention on the Prevention of Terrorism

Council of Europe Convention on the Prevention of Terrorism

Warsaw, 16.V.2005

The member States of the Council of Europe and the other Signatories hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members;

Recognising the value of reinforcing co-operation with the other Parties to this Convention;

Wishing to take effective measures to prevent terrorism and to counter, in particular, public provocation to commit terrorist offences and recruitment and training for terrorism,

Aware of the grave concern caused by the increase in terrorist offences and the growing terrorist threat;

Aware of the precarious situation faced by those who suffer from terrorism, and in this connection reaffirming their profound solidarity with the victims of terrorism and their families,

Recognising that terrorist offences and the offences set forth in this Convention, by whoever perpetrated, are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature, and recalling the obligation of all Parties to prevent such offences and, if not prevented, to prosecute and ensure that they are punishable by penalties which take into account their grave nature;

Recalling the need to strengthen the fight against terrorism and reaffirming that all measures taken to prevent or suppress terrorist offences have to respect the rule of law and democratic values, human rights and fundamental freedoms as well as other provisions of international law, including, where applicable, international humanitarian law;

Recognising that this Convention is not intended to affect established principles relating to freedom of expression and freedom of association;

Recalling that acts of terrorism have the purpose by their nature or context to seriously intimidate a population or unduly compel a government or an international organisation to perform or abstain from performing any act or seriously destabilise or destroy the fundamental political, constitutional, economic or social structures of a country or an international organisation;

Have agreed as follows:

Article 1 - Terminology

- 1 For the purposes of this Convention, "terrorist offence" means any of the offences within the scope of and as defined in one of the treaties listed in the Appendix.
- 2 On depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a State or the European Community which is not a party to a treaty listed in the Appendix may declare that, in the application of this Convention to the Party concerned, that treaty shall be deemed not to be included in the Appendix. This declaration shall cease to have effect as soon as the treaty enters into force for the Party having made such a declaration, which shall notify the Secretary General of the Council of Europe of this entry into force.

Article 2 - Purpose

The purpose of the present Convention is to enhance the efforts of Parties in preventing terrorism and its negative effects on the full enjoyment of human rights, in particular the right to life, both by measures to be taken at national level and through international co-operation, with due regard to the existing applicable multilateral or bilateral treaties or agreements between the Parties.

Article 3 - National prevention policies

- 1 Each Party shall take appropriate measures, particularly in the field of training of law enforcement authorities and other bodies, and in the fields of education, culture, information, media and public awareness raising, with a view to preventing terrorist offences and their negative effects while respecting human rights obligations as set forth in, where applicable to that Party, the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the International Covenant on Civil and Political Rights, and other obligations under international law.
- 2 Each Party shall take such measures as may be necessary to improve and develop the co-operation among national authorities with a view to preventing terrorist offences and their negative effects by, *inter alia*:
 - a exchanging information;
 - b improving the physical protection of persons and facilities;
 - c enhancing training and coordination plans for civil emergencies.
- 3 Each Party shall promote tolerance by encouraging inter-religious and cross-cultural dialogue involving, where appropriate, non-governmental organisations and other elements of civil society with a view to preventing tensions that might contribute to the commission of terrorist offences.

- 4 Each Party shall endeavour to promote public awareness regarding the existence, causes and gravity of and the threat posed by terrorist offences and the offences set forth in this Convention and consider encouraging the public to provide factual, specific help to its competent authorities that may contribute to preventing terrorist offences and offences set forth in this Convention.

Article 4 – International co-operation on prevention

Parties shall, as appropriate and with due regard to their capabilities, assist and support each other with a view to enhancing their capacity to prevent the commission of terrorist offences, including through exchange of information and best practices, as well as through training and other joint efforts of a preventive character.

Article 5 – Public provocation to commit a terrorist offence

- 1 For the purposes of this Convention, "public provocation to commit a terrorist offence" means the distribution, or otherwise making available, of a message to the public, with the intent to incite the commission of a terrorist offence, where such conduct, whether or not directly advocating terrorist offences, causes a danger that one or more such offences may be committed.
- 2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish public provocation to commit a terrorist offence, as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 6 – Recruitment for terrorism

- 1 For the purposes of this Convention, "recruitment for terrorism" means to solicit another person to commit or participate in the commission of a terrorist offence, or to join an association or group, for the purpose of contributing to the commission of one or more terrorist offences by the association or the group.
- 2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish recruitment for terrorism, as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 7 – Training for terrorism

- 1 For the purposes of this Convention, "training for terrorism" means to provide instruction in the making or use of explosives, firearms or other weapons or noxious or hazardous substances, or in other specific methods or techniques, for the purpose of carrying out or contributing to the commission of a terrorist offence, knowing that the skills provided are intended to be used for this purpose.
- 2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish training for terrorism, as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 8 - Irrelevance of the commission of a terrorist offence

For an act to constitute an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention, it shall not be necessary that a terrorist offence be actually committed.

Article 9 - Ancillary offences.

- 1 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish as a criminal offence under its domestic law:
 - a Participating as an accomplice in an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention;
 - b Organising or directing others to commit an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention;
 - c Contributing to the commission of one or more offences as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention by a group of persons acting with a common purpose. Such contribution shall be intentional and shall either:
 - i be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention; or
 - ii be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention.
- 2 Each Party shall also adopt such measures as may be necessary to establish as a criminal offence under, and in accordance with, its domestic law the attempt to commit an offence as set forth in Articles 6 and 7 of this Convention.

Article 10 - Liability of legal entities

- 1 Each Party shall adopt such measures as may be necessary, in accordance with its legal principles, to establish the liability of legal entities for participation in the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention.
- 2 Subject to the legal principles of the Party, the liability of legal entities may be criminal, civil or administrative.
- 3 Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offences.

Article 11 - Sanctions and measures

- 1 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to make the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention punishable by effective, proportionate and dissuasive penalties.

2. Previous final convictions pronounced in foreign States for offences set forth in the present Convention may, to the extent permitted by domestic law, be taken into account for the purpose of determining the sentence in accordance with domestic law.
3. Each Party shall ensure that legal entities held liable in accordance with Article 10 are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 12 - Conditions and safeguards

1. Each Party shall ensure that the establishment, implementation and application of the criminalisation under Articles 5 to 7 and 9 of this Convention are carried out while respecting human rights obligations, in particular the right to freedom of expression, freedom of association and freedom of religion, as set forth in, where applicable to that Party, the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the International Covenant on Civil and Political Rights, and other obligations under international law.
2. The establishment, implementation and application of the criminalisation under Articles 5 to 7 and 9 of this Convention should furthermore be subject to the principle of proportionality, with respect to the legitimate aims pursued and to their necessity in a democratic society, and should exclude any form of arbitrariness or discriminatory or racist treatment.

Article 13 - Protection, compensation and support for victims of terrorism

Each Party shall adopt such measures as may be necessary to protect and support the victims of terrorism that has been committed within its own territory. These measures may include, through the appropriate national schemes and subject to domestic legislation, *inter alia*, financial assistance and compensation for victims of terrorism and their close family members.

Article 14 - Jurisdiction

1. Each Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in this Convention:
 - a. when the offence is committed in the territory of that Party;
 - b. when the offence is committed on board a ship flying the flag of that Party, or on board an aircraft registered under the laws of that Party;
 - c. when the offence is committed by a national of that Party.
2. Each Party may also establish its jurisdiction over the offences set forth in this Convention:

- a when the offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in Article 1 of this Convention, in the territory of or against a national of that Party;
 - b when the offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in Article 1 of this Convention, against a State or government facility of that Party abroad, including diplomatic or consular premises of that Party;
 - c when the offence was directed towards or resulted in an offence referred to in Article 1 of this Convention, committed in an attempt to compel that Party to do or abstain from doing any act;
 - d when the offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that Party;
 - e when the offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that Party.
- 3 Each Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in this Convention in the case where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him or her to a Party whose jurisdiction is based on a rule of jurisdiction existing equally in the law of the requested Party.
 - 4 This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.
 - 5 When more than one Party claims jurisdiction over an alleged offence set forth in this Convention, the Parties involved shall, where appropriate, consult with a view to determining the most appropriate jurisdiction for prosecution.

Article 15 – Duty to investigate

- 1 Upon receiving information that a person who has committed or who is alleged to have committed an offence set forth in this Convention may be present in its territory, the Party concerned shall take such measures as may be necessary under its domestic law to investigate the facts contained in the information.
- 2 Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its domestic law so as to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.
- 3 Any person in respect of whom the measures referred to in paragraph 2 are being taken shall be entitled to:

- a communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if that person is a stateless person, the State in the territory of which that person habitually resides;
 - b be visited by a representative of that State;
 - c be informed of that person's rights under subparagraphs a. and b.
- 4 The rights referred to in paragraph 3 shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the Party in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.
- 5 The provisions of paragraphs 3 and 4 shall be without prejudice to the right of any Party having a claim of jurisdiction in accordance with Article 14, paragraphs 1.c and 2.d to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender

Article 16 – Non application of the Convention

This Convention shall not apply where any of the offences established in accordance with Articles 5 to 7 and 9 is committed within a single State, the alleged offender is a national of that State and is present in the territory of that State, and no other State has a basis under Article 14, paragraph 1 or 2 of this Convention, to exercise jurisdiction, it being understood that the provisions of Articles 17 and 20 to 22 of this Convention shall, as appropriate, apply in those cases.

Article 17 – International co-operation in criminal matters

- 1 Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal investigations or criminal or extradition proceedings in respect of the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention, including assistance in obtaining evidence in their possession necessary for the proceedings.
- 2 Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 in conformity with any treaties or other agreements on mutual legal assistance that may exist between them. In the absence of such treaties or agreements, Parties shall afford one another assistance in accordance with their domestic law.
- 3 Parties shall co-operate with each other to the fullest extent possible under relevant law, treaties, agreements and arrangements of the requested Party with respect to criminal investigations or proceedings in relation to the offences for which a legal entity may be held liable in accordance with Article 10 of this Convention in the requesting Party.
- 4 Each Party may give consideration to establishing additional mechanisms to share with other Parties information or evidence needed to establish criminal, civil or administrative liability pursuant to Article 10.

Article 18 – Extradite or prosecute

- 1 The Party in the territory of which the alleged offender is present shall, when it has jurisdiction in accordance with Article 14, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that Party. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a serious nature under the law of that Party.
- 2 Whenever a Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that Party to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person was sought, and this Party and the Party seeking the extradition of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate, such a conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1.

Article 19 – Extradition

- 1 The offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the Parties before the entry into force of this Convention. Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently concluded between them.
- 2 When a Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Party with which it has no extradition treaty, the requested Party may, if it so decides, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested Party.
- 3 Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognise the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested Party.
- 4 Where necessary, the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention shall be treated, for the purposes of extradition between Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the Parties that have established jurisdiction in accordance with Article 14.
- 5 The provisions of all extradition treaties and agreements concluded between Parties in respect of offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention shall be deemed to be modified as between Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 20 - Exclusion of the political exception clause

- 1 None of the offences referred to in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention, shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence, an offence connected with a political offence, or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.
- 2 Without prejudice to the application of Articles 19 to 23 of the Vienna Convention on the Law of Treaties of 23 May 1969 to the other Articles of this Convention, any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession of the Convention, declare that it reserves the right to not apply paragraph 1 of this Article as far as extradition in respect of an offence set forth in this Convention is concerned. The Party undertakes to apply this reservation on a case-by-case basis, through a duly reasoned decision.
- 3 Any Party may wholly or partly withdraw a reservation it has made in accordance with paragraph 2 by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.
- 4 A Party which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of this Article may not claim the application of paragraph 1 of this Article by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of this Article in so far as it has itself accepted it.
- 5 The reservation shall be valid for a period of three years from the day of the entry into force of this Convention in respect of the Party concerned. However, such reservation may be renewed for periods of the same duration.
- 6 Twelve months before the date of expiry of the reservation, the Secretary General of the Council of Europe shall give notice of that expiry to the Party concerned. No later than three months before expiry, the Party shall notify the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding, amending or withdrawing its reservation. Where a Party notifies the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding its reservation, it shall provide an explanation of the grounds justifying its continuance. In the absence of notification by the Party concerned, the Secretary General of the Council of Europe shall inform that Party that its reservation is considered to have been extended automatically for a period of six months. Failure by the Party concerned to notify its intention to uphold or modify its reservation before the expiry of that period shall cause the reservation to lapse.

- 7 Where a Party does not extradite a person in application of this reservation, after receiving an extradition request from another Party, it shall submit the case, without exception whatsoever and without undue delay, to its competent authorities for the purpose of prosecution, unless the requesting Party and the requested Party agree otherwise. The competent authorities, for the purpose of prosecution in the requested Party, shall take their decision in the same manner as in the case of any offence of a grave nature under the law of that Party. The requested Party shall communicate, without undue delay, the final outcome of the proceedings to the requesting Party and to the Secretary General of the Council of Europe, who shall forward it to the Consultation of the Parties provided for in Article 30.
- 8 The decision to refuse the extradition request on the basis of this reservation shall be forwarded promptly to the requesting Party. If within a reasonable time no judicial decision on the merits has been taken in the requested Party according to paragraph 7, the requesting Party may communicate this fact to the Secretary General of the Council of Europe, who shall submit the matter to the Consultation of the Parties provided for in Article 30. This Consultation shall consider the matter and issue an opinion on the conformity of the refusal with the Convention and shall submit it to the Committee of Ministers for the purpose of issuing a declaration thereon. When performing its functions under this paragraph, the Committee of Ministers shall meet in its composition restricted to the States Parties.

Article 21 – Discrimination clause

- 1 Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.
- 2 Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the person who is the subject of the extradition request risks being exposed to torture or to inhuman or degrading treatment or punishment.
- 3 Nothing in this Convention shall be interpreted either as imposing an obligation to extradite if the person who is the subject of the extradition request risks being exposed to the death penalty or, where the law of the requested Party does not allow for life imprisonment, to life imprisonment without the possibility of parole, unless under applicable extradition treaties the requested Party is under the obligation to extradite if the requesting Party gives such assurance as the requested Party considers sufficient that the death penalty will not be imposed or, where imposed, will not be carried out, or that the person concerned will not be subject to life imprisonment without the possibility of parole.

Article 22 - Spontaneous information

- 1 Without prejudice to their own investigations or proceedings, the competent authorities of a Party may, without prior request, forward to the competent authorities of another Party information obtained within the framework of their own investigations, when they consider that the disclosure of such information might assist the Party receiving the information in initiating or carrying out investigations or proceedings, or might lead to a request by that Party under this Convention.
- 2 The Party providing the information may, pursuant to its national law, impose conditions on the use of such information by the Party receiving the information.
- 3 The Party receiving the information shall be bound by those conditions.
- 4 However, any Party may, at any time, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right not to be bound by the conditions imposed by the Party providing the information under paragraph 2 above, unless it receives prior notice of the nature of the information to be provided and agrees to its transmission.

Article 23 - Signature and entry into force

- 1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the European Community and by non-member States which have participated in its elaboration.
- 2 This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- 3 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which six Signatories, including at least four member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 2.
- 4 In respect of any Signatory which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 2.

Article 24 - Accession to the Convention

- 1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting with and obtaining the unanimous consent of the Parties to the Convention, may invite any State which is not a member of the Council of Europe and which has not participated in its elaboration to accede to this convention. The decision shall be taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Parties entitled to sit on the Committee of Ministers.

- 2 In respect of any State acceding to the convention under paragraph 1 above, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 25 – Territorial application

- 1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
- 2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 26 – Effects of the Convention

- 1 The present Convention supplements applicable multilateral or bilateral treaties or agreements between the Parties, including the provisions of the following Council of Europe treaties:
 - European Convention on Extradition, opened for signature, in Paris, on 13 December 1957 (ETS No. 24);
 - European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature, in Strasbourg, on 20 April 1959 (ETS No. 30);
 - European Convention on the Suppression of Terrorism, opened for signature, in Strasbourg, on 27 January 1977 (ETS No. 90);
 - Additional Protocol to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature in Strasbourg on 17 March 1978 (ETS No. 99);
 - Second Additional Protocol to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature in Strasbourg on 8 November 2001 (ETS No. 182);
 - Protocol amending the European Convention on the Suppression of Terrorism, opened for signature in Strasbourg on 15 May 2003 (ETS No. 190).

- 2 If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty on the matters dealt with in this Convention or have otherwise established their relations on such matters, or should they in future do so, they shall also be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate those relations accordingly. However, where Parties establish their relations in respect of the matters dealt with in the present Convention other than as regulated therein, they shall do so in a manner that is not inconsistent with the Convention's objectives and principles.
- 3 Parties which are members of the European Union shall, in their mutual relations, apply Community and European Union rules in so far as there are Community or European Union rules governing the particular subject concerned and applicable to the specific case, without prejudice to the object and purpose of the present Convention and without prejudice to its full application with other Parties.
- 4 Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of a Party and individuals under international law, including international humanitarian law.
- 5 The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law, are not governed by this Convention, and the activities undertaken by military forces of a Party in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

Article 27 – Amendments to the Convention

- 1 Amendments to this Convention may be proposed by any Party, the Committee of Ministers of the Council of Europe or the Consultation of the Parties.
- 2 Any proposal for amendment shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Parties.
- 3 Moreover, any amendment proposed by a Party or the Committee of Ministers shall be communicated to the Consultation of the Parties, which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on the proposed amendment.
- 4 The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and any opinion submitted by the Consultation of the Parties and may approve the amendment.
- 5 The text of any amendment approved by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 4 shall be forwarded to the Parties for acceptance.
- 6 Any amendment approved in accordance with paragraph 4 shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.

Article 28 – Revision of the Appendix

- 1 In order to update the list of treaties in the Appendix, amendments may be proposed by any Party or by the Committee of Ministers. These proposals for amendment shall only concern universal treaties concluded within the United Nations system dealing specifically with international terrorism and having entered into force. They shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Parties.
- 2 After having consulted the non-member Parties, the Committee of Ministers may adopt a proposed amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The amendment shall enter into force following the expiry of a period of one year after the date on which it has been forwarded to the Parties. During this period, any Party may notify the Secretary General of the Council of Europe of any objection to the entry into force of the amendment in respect of that Party.
- 3 If one third of the Parties notifies the Secretary General of the Council of Europe of an objection to the entry into force of the amendment, the amendment shall not enter into force.
- 4 If less than one third of the Parties notifies an objection, the amendment shall enter into force for those Parties which have not notified an objection.
- 5 Once an amendment has entered into force in accordance with paragraph 2 and a Party has notified an objection to it, this amendment shall come into force in respect of the Party concerned on the first day of the month following the date on which it notifies the Secretary General of the Council of Europe of its acceptance.

Article 29 – Settlement of disputes

In the event of a dispute between Parties as to the interpretation or application of this Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their choice, including submission of the dispute to an arbitral tribunal whose decisions shall be binding upon the Parties to the dispute, or to the International Court of Justice, as agreed upon by the Parties concerned.

Article 30 – Consultation of the Parties

- 1 The Parties shall consult periodically with a view to:
 - a making proposals to facilitate or improve the effective use and implementation of this Convention, including the identification of any problems and the effects of any declaration made under this Convention;
 - b formulating its opinion on the conformity of a refusal to extradite which is referred to them in accordance with Article 20, paragraph 8;
 - c making proposals for the amendment of this Convention in accordance with Article 27;

- d formulating their opinion on any proposal for the amendment of this Convention which is referred to them in accordance with Article 27, paragraph 3;
 - e expressing an opinion on any question concerning the application of this Convention and facilitating the exchange of information on significant legal, policy or technological developments.
- 2 The Consultation of the Parties shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe whenever he finds it necessary and in any case when a majority of the Parties or the Committee of Ministers request its convocation.
 - 3 The Parties shall be assisted by the Secretariat of the Council of Europe in carrying out their functions pursuant to this Article.

Article 31 - Denunciation

- 1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 32 - Notification

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the European Community, the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention as well as any State which has acceded to, or has been invited to accede to, this Convention of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 23;
- d any declaration made under Article 1, paragraph 2, 22, paragraph 4, and 25 ;
- e any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Warsaw, this 16th day of May 2005, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the European Community, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, and to any State invited to accede to it.

Appendix

- 1 Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft, signed at The Hague on 16 December 1970;
- 2 Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Civil Aviation, concluded at Montreal on 23 September 1971;
- 3 Convention on the Prevention and Punishment of Crimes Against Internationally Protected Persons, Including Diplomatic Agents, adopted in New York on 14 December 1973;
- 4 International Convention Against the Taking of Hostages, adopted in New York on 17 December 1979;
- 5 Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, adopted in Vienna on 3 March 1980;
- 6 Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, done at Montreal on 24 February 1988;
- 7 Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Maritime Navigation, done at Rome on 10 March 1988;
- 8 Protocol for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf, done at Rome on 10 March 1988;
- 9 International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, adopted in New York on 15 December 1997;
- 10 International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted in New York on 9 December 1999.

ΜΕΡΟΣ Β

Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης
για την Παρεμπόδιση της Τρομοκρατίας

Βαρσοβία, 16.5.2005.

Τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και τα άλλα που Υπογράφουν το παρόν.

Θεωρώντας ότι ο στόχος του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι να επιτύχει μεγαλύτερη ενότητα μεταξύ των μελών του

Αναγνωρίζοντας την αξία ενίσχυσης της συνεργασίας με τα άλλα Μέρη της Σύμβασης αυτής

Επιθυμώντας να λάβουν αποτελεσματικά μέτρα για παρεμπόδιση της τρομοκρατίας και για καταπολέμηση ιδιαίτερα, της δημόσιας πρόκλησης για διάπραξη αδικημάτων τρομοκρατίας και στρατολόγηση και εκπαίδευση για τρομοκρατία

Έχοντας γνώση της σοβαρής ανησυχίας που προκαλείται από την αύξηση των τρομοκρατικών αδικημάτων και την αυξανόμενη τρομοκρατική απειλή

Έχοντας γνώση της ακροσφαλούς κατάστασης που αντιμετωπίζουν εκείνοι που υποφέρουν από τρομοκρατία και προς αυτό επιβεβαιώνοντας τη βαθιά τους αλληλεγγύη στα θύματα τρομοκρατίας και τις οικογένειές τους

Αναγνωρίζοντας ότι τα αδικήματα τρομοκρατίας και τα αδικήματα που παρατίθενται στη Σύμβαση αυτή, από οποιονδήποτε διαπράττονται, δεν δικαιολογούνται κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες, λόγω πολιτικών, φιλοσοφικών, ιδεολογικών, φυλετικών, εθνικών, θρησκευτικών ή άλλων παρόμοιας φύσης παραγόντων και ανακαλώντας την υποχρέωση όλων των Μερών να παρεμποδίζουν τέτοια-αδικήματα και αν δεν παρεμποδίζονται, να διώκονται και διασφαλίζουν ότι τιμωρούνται με ποινές οι οποίες λαμβάνουν υπόψη τη σοβαρότητα της φύσης τους

Ανακαλώντας την ανάγκη για ενδυνάμωση του αγώνα ενάντια της τρομοκρατίας και επιβεβαιώνοντας ότι όλα τα μέτρα που λαμβάνονται για παρεμπόδιση ή καταστολή αδικημάτων τρομοκρατίας θα πρέπει να σέβονται το κράτος δικαίου και δημοκρατικές αξίες, ανθρώπινα δικαιώματα και θεμελιώδεις ελευθερίες, όπως

επίσης και άλλες διατάξεις του διεθνούς δικαίου, περιλαμβανομένου, όπου εφαρμόζεται, του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου

Αναγνωρίζοντας ότι η Σύμβαση αυτή δεν προορίζεται να επηρεάσει καθιερωμένες αρχές που αφορούν την ελευθερία έκφρασης και την ελευθερία του συνέρχεσθαι,

Ανακαλώντας ότι οι ενέργειες τρομοκρατίας έχουν σκοπό από τη φύση ή το περιεχόμενό τους να εκφοβίσουν σοβαρά πληθυσμό ή παρανόμως να υποχρεώσουν κυβέρνηση ή διεθνή οργανισμό να εκτελέσει ή να απέχει από την εκτέλεση οποιασδήποτε ενέργειας ή να αποσταθεροποιήσει σοβαρά ή να καταστρέψει τις θεμελιώδεις πολιτικές, συνταγματικές, οικονομικές ή κοινωνικές δομές μιας χώρας ή διεθνούς οργανισμού

Έχουν συμφωνήσει τα ακόλουθα:

Άρθρο 1 – Ορολογία

1. Για τους σκοπούς της Σύμβασης αυτής, «αδίκημα τρομοκρατίας» σημαίνει οποιοδήποτε από τα αδικήματα εντός του πλαισίου και όπως ορίζεται σε μια από τις συνθήκες που καταγράφονται στο Παράρτημα.
2. Με την κατάθεση του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα η οποία δεν είναι μέρος σε συνθήκη που καταγράφεται στο Παράρτημα δύναται να δηλώσει ότι, κατά την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής στο Μέρος που αφορά, η συνθήκη αυτή θα θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνεται στο Παράρτημα. Η δήλωση αυτή παύει να έχει ισχύ μόλις η συνθήκη τεθεί σε ισχύ για το Μέρος που έχει προβεί σε τέτοια δήλωση, το οποίο γνωστοποιεί στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης αυτή την έναρξη ισχύος.

Άρθρο 2 - Σκοπός

Ο σκοπός της παρούσας Σύμβασης είναι η ενίσχυση των προσταθειών των Μερών στην παρεμπόδιση τρομοκρατίας και των αρνητικών της συνεπειών στην πλήρη απόλαυση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ιδιαίτερα του δικαιώματος στη ζωή, τόσο με μέτρα που λαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο και όσο και μέσω διεθνούς συνεργασίας, με δέουσα προσοχή στις υφιστάμενες εφαρμοστέες πολυμερείς ή διμερείς συνθήκες ή συμφωνίες μεταξύ των Μερών.

Άρθρο 3 - Εθνικές πολιτικές πρόληψης

1. Κάθε Μέρος λαμβάνει κατάλληλα μέτρα, ιδιαίτερα στον τομέα της κατάρτισης αρχών εφαρμογής του νόμου και άλλων σωμάτων και στους τομείς της εκπαίδευσης, πολιτισμού, πληροφοριών, μέσων μαζικής ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης του κοινού, με σκοπό την παρεμπόδιση αδικημάτων τρομοκρατίας και των αρνητικών τους συνεπειών, ενώ σέβονται τις υποχρεώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων όπως παρατίθενται, όπου εφαρμόζονται στο Μέρος αυτό, στη Σύμβαση για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Θεμελιωδών Ελευθεριών, στο Διεθνές Σύμφωνο για Αστικό και Πολιτικό Δικαιώματα και άλλες υποχρεώσεις δυνάμει του διεθνούς δικαίου.
2. Κάθε Μέρος λαμβάνει τέτοια μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για βελτίωση και ανάπτυξη της συνεργασίας μεταξύ εθνικών αρχών με σκοπό την παρεμπόδιση αδικημάτων τρομοκρατίας και των αρνητικών τους συνεπειών, μέσω, *μεταξύ άλλων*:
 - α. ανταλλαγής πληροφοριών
 - β. βελτίωσης της φυσικής προστασίας προσώπων και εγκαταστάσεων
 - γ. ενίσχυσης σχεδίων κατάρτισης και συντονισμού για πολιτικές έκτακτες ανάγκες.

3. Κάθε Μέρος προωθεί ανοχή, ενθαρρύνοντας το διάθρησκευτικό και διαπολιτιστικό διάλογο με εμπλοκή, ως ενδείκνυται, μη κυβερνητικών οργανώσεων και άλλων παραγόντων της κοινωνίας πολιτών με σκοπό την παρεμπόδιση εντάσεων που δυνατό να συμβάλουν στη διάπραξη αδικημάτων τρομοκρατίας
4. Κάθε Μέρος προσπαθεί να προωθεί ευαισθητοποίηση του κοινού αναφορικά με την ύπαρξη, αίτια και τη σοβαρότητα και την απειλή που συνιστούν τα αδικήματα τρομοκρατίας και τα αδικήματα που παρατίθενται στη Σύμβαση αυτή και εξετάζει το ενδεχόμενο ενθάρρυνσης του κοινού να παρέχει πραγματική, συγκεκριμένη βοήθεια στις αρμόδιες αρχές του που δυνατό να συμβάλει στην παρεμπόδιση αδικημάτων τρομοκρατίας και αδικημάτων που παρατίθενται στη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 4 - Διεθνής συνεργασία πρόληψης

Μέρη, ως ενδείκνυται, και λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις δυνατότητες τους, βοηθούν και υποστηρίζουν το ένα το άλλο με σκοπό την ενίσχυση της ικανότητάς τους να παρεμποδίζουν τη διάπραξη αδικημάτων τρομοκρατίας, περιλαμβανομένης της ανταλλαγής πληροφοριών και καλών πρακτικών, όπως επίσης και μέσω κατάρτισης και άλλων κοινών προσπαθειών προληπτικού χαρακτήρα.

Άρθρο 5 - Δημόσια πρόκληση για διάπραξη αδικήματος τρομοκρατίας

1. Για τους σκοπούς της Σύμβασης αυτής, «δημόσια πρόκληση για διάπραξη αδικήματος τρομοκρατίας» σημαίνει τη διανομή ή διάθεση στο κοινό με άλλο τρόπο, μηνύματος με την πρόθεση της υποκίνησης διάπραξης αδικήματος τρομοκρατίας, όπου τέτοια διενέργεια, είτε συνηγορεί άμεσα ή όχι, στη διάπραξη αδικημάτων τρομοκρατίας, προκαλεί κίνδυνο ότι ένα ή περισσότερα τέτοιων αδικημάτων, δυνατό να διαπραχθούν.

2. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για την καθιέρωση της δημόσιας πρόκλησης για διάπραξη αδικήματος τρομοκρατίας όπως ορίζεται στην παράγραφο 1, όταν διαπράττεται παράνομα και εκ προθέσεως, ως ποινικού αδικήματος δυνάμει του εσωτερικού του δικαίου.

Άρθρο 6 - Στρατολόγηση για τρομοκρατία

1. Για τους σκοπούς της Σύμβασης αυτής, «στρατολόγηση για τρομοκρατία» σημαίνει την υποκίνηση άλλου προσώπου να διαπράξει ή να συμμετέχει στη διάπραξη αδικήματος τρομοκρατίας ή να μετάσχει σε σύνδεσμο ή ομάδα, με σκοπό να συμβάλει στη διάπραξη ενός ή περισσότερων αδικημάτων τρομοκρατίας από το σύνδεσμο ή την ομάδα.
2. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για την καθιέρωση της στρατολόγησης για τρομοκρατία, όπως ορίζεται στην παράγραφο 1, όταν διαπράττεται παράνομα και εκ προθέσεως, ως ποινικού αδικήματος δυνάμει του εσωτερικού του δικαίου.

Άρθρο 7 - Κατάρτιση για τρομοκρατία

1. Για τους σκοπούς της Σύμβασης αυτής, «κατάρτιση για τρομοκρατία» σημαίνει την παροχή οδηγιών για την κατασκευή ή χρήση εκρηκτικών, πυροβόλων όπλων ή άλλων όπλων ή επιβλαβών ή επικίνδυνων ουσιών, ή για άλλες συγκεκριμένες μεθόδους ή τεχνικές, με σκοπό τη διενέργεια ή συμβολή στη διάπραξη αδικήματος τρομοκρατίας, γνωρίζοντας ότι οι δεξιότητες που παρέχονται προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για το σκοπό αυτό.
2. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για την καθιέρωση της κατάρτισης για τρομοκρατία, όπως ορίζεται στην παράγραφο 1, όταν διαπράττεται παράνομα και εκ προθέσεως, ως ποινικού αδικήματος δυνάμει του εσωτερικού του δικαίου.

Άρθρο 8 – Το άσχετον της διάπραξης τρομοκρατικού αδικήματος

Για να συνιστά μια ενέργεια αδίκημα όπως παρατίθεται στα Άρθρα 5 έως 7 της Σύμβασης αυτής, δεν είναι αναγκαίο όπως το αδίκημα της τρομοκρατίας διαπραχθεί πραγματικά.

Άρθρο 9 - Επικουρικά αδικήματα

1. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για να καθιερώσει ως ποινικό αδίκημα δυνάμει του εσωτερικού του δικαίου:
 - α. Συμμετοχή ως συνεργός σε αδίκημα όπως παρατίθεται στα Άρθρα 5 έως 7 της Σύμβασης αυτής
 - β. Οργάνωση ή καθοδήγηση άλλων να διαπράξουν αδίκημα όπως παρατίθεται στα Άρθρα 5 έως 7 της Σύμβασης αυτής
 - γ. Συμβολή στη διάπραξη ενός ή περισσότερων αδικημάτων, όπως παρατίθενται στα Άρθρα 5 έως 7 της Σύμβασης αυτής, από ομάδα προσώπων που ενεργούν με κοινό σκοπό. Τέτοια συμβολή είναι εκ προθέσεως και είτε:
 - (i) γίνεται με στόχο την προώθηση της εγκληματικής δραστηριότητας ή εγκληματικού σκοπού της ομάδας, όπου τέτοια δραστηριότητα ή σκοπός ενέχουν τη διάπραξη αδικήματος όπως παρατίθεται στα Άρθρα 5 έως 7 της Σύμβασης αυτής ή
 - (ii) γίνεται εν γνώσει της πρόθεσης της ομάδας να διαπράξει αδίκημα όπως παρατίθεται στα Άρθρα 5 έως 7 της Σύμβασης αυτής.
2. Κάθε Μέρος υιοθετεί επίσης επίσης τέτοια μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για την καθιέρωση ως ποινικού αδικήματος δυνάμει και σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο, την απόπειρα διάπραξης αδικήματος όπως παρατίθεται στα Άρθρα 6 και 7 της Σύμβασης αυτής.

Άρθρο 10 - Ευθύνη νομικών οντοτήτων

1. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια μέτρα, ως είναι αναγκαίο, σύμφωνα με τις νομικές του αρχές, για καθιέρωση της ευθύνης νομικών οντοτήτων για συμμετοχή στα αδικήματα που παρατίθενται στα Άρθρα 5 έως 7 και 9 της Σύμβασης αυτής.
2. Τηρουμένων των νομικών αρχών του Μέρους, η ευθύνη των νομικών οντοτήτων δυνατό να είναι ποινική, αστική ή διοικητική.
3. Τέτοια ευθύνη δεν επηρεάζει την ποινική ευθύνη των φυσικών προσώπων που έχουν διαπράξει τα αδικήματα.

Άρθρο 11 - Κυρώσεις και μέτρα

1. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για να καταστήσει τα αδικήματα που παρατίθενται στα Άρθρα 5 έως 7 και 9 της Σύμβασης αυτής αξιόποινα με αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές ποινές.
2. Προηγούμενες τελεσίδικες καταδικές που απαγγέλλονται σε ξένα Κράτη για αδικήματα που παρατίθενται στην παρούσα Σύμβαση δυνατό, στην έκταση που επιτρέπεται από το εσωτερικό δίκαιο, να λαμβάνονται υπόψη για το σκοπό καθορισμού της ποινής σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο.
3. Κάθε Μέρος διασφαλίζει ότι νομικές οντότητες που καθίστανται υπεύθυνες σύμφωνα με το Άρθρο 10, υπόκεινται σε αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές ποινικές ή μη-ποινικές κυρώσεις, περιλαμβανομένων χρηματικών κυρώσεων.

Άρθρο 12 - Προϋποθέσεις και εχέγγυα

1. Κάθε Μέρος διασφαλίζει ότι η καθιέρωση, εκτέλεση και εφαρμογή της ποινικοποίησης δυνάμει των Άρθρων 5 έως 7 και 9 της Σύμβασης αυτής, διενεργούνται με ταυτόχρονο σεβασμό των υποχρεώσεων ανθρωπίνων

δικαιωμάτων, ιδιαίτερα, του δικαιώματος ελευθερίας έκφρασης, ελευθερίας του συνέρχεσθαι και ελευθερίας θρησκείας, όπως παρατίθενται, όπου εφαρμόζονται για το Μέρος αυτό, της Σύμβασης για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Θεμελιωδών Ελευθεριών, του Διεθνούς Συμφώνου για Αστικά και Πολιτικά Δικαιώματα και άλλων υποχρεώσεων δυνάμει του διεθνούς δικαίου.

2. Η καθιέρωση, εκτέλεση και εφαρμογή της ποινικοποίησης δυνάμει των Άρθρων 5 έως 7 και 9 της Σύμβασης αυτής, θα πρέπει περαιτέρω να υπόκειται στην αρχή της αναλογικότητας, αναφορικά με τους νόμιμους στόχους που επιδιώκονται και την αναγκαιότητά τους σε μια δημοκρατική κοινωνία και θα πρέπει να αποκλείουν οποιαδήποτε μορφή αυθαιρεσίας ή διακριτικής ή ρατσιστικής μεταχείρισης.

Άρθρο 13 - Προστασία, αποζημίωση και υποστήριξη θυμάτων τρομοκρατίας

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για προστασία και υποστήριξη των θυμάτων τρομοκρατίας που έχει διαπραχθεί εντός της επικράτειας του. Τα μέτρα αυτά δυνατά να περιλαμβάνουν, μέσω κατάλληλων εθνικών σχεδίων και τηρουμένης της εσωτερικής νομοθεσίας, μεταξύ άλλων, οικονομική βοήθεια και αποζημίωση για τα θύματα τρομοκρατίας και τα στενά μέλη της οικογένειάς τους.

Άρθρο 14 – Δικαιοδοσία

1. Κάθε Μέρος λαμβάνει τέτοια μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του στα αδικήματα που παρατίθενται στη Σύμβαση αυτή:
 - α. όταν το αδίκημα διαπράττεται στην επικράτεια του Μέρους αυτού
 - β. όταν το αδίκημα διαπράττεται επί πλοίου που φέρει τη σημαία του Μέρους αυτού ή επί αεροσκάφους που είναι εγγεγραμμένο δυνάμει των νόμων του Μέρους αυτού
 - γ. όταν το αδίκημα διαπράττεται από υπήκοο του Μέρους αυτού.

2. Κάθε Μέρος δύναται επίσης να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του στα αδικήματα που παρατίθενται στη Σύμβαση αυτή.
 - α. όταν το αδίκημα κατευθυνόταν προς ή είχε ως αποτέλεσμα τη διενέργεια αδικήματος που αναφέρεται στο Άρθρο 1 της Σύμβασης αυτής, στην επικράτεια ή εναντίον υπηκόου του Μέρους αυτού
 - β. όταν το αδίκημα κατευθυνόταν προς ή είχε ως αποτέλεσμα τη διενέργεια αδικήματος που αναφέρεται στο Άρθρο 1 της Σύμβασης αυτής, εναντίον Κράτους ή κυβερνητικής εγκατάστασης του Μέρους αυτού στο εξωτερικό, περιλαμβανομένων διπλωματικών ή προξενικών υποστατικών του Μέρους αυτού
 - γ. όταν το αδίκημα κατευθυνόταν προς ή είχε ως αποτέλεσμα αδίκημα που αναφέρεται στο Άρθρο 1 της Σύμβασης αυτής, διαπράχθηκε σε προσπάθεια εξαναγκασμού του Μέρους αυτού να προβεί σε ή να απέχει από οποιαδήποτε ενέργεια
 - δ. όταν το αδίκημα διαπράττεται από ανιθαγενή που έχει τη συνήθη διαμονή του/της στην επικράτεια του Μέρους αυτού
 - ε. όταν το αδίκημα διαπράττεται επί αεροσκάφους το οποίο λειτουργεί από την Κυβέρνηση του Μέρους αυτού.
3. Κάθε Μέρος λαμβάνει τέτοια μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του στα αδικήματα που παρατίθενται στη Σύμβαση αυτή, στην περίπτωση όπου ο κατ' ισχυρισμό δράστης βρίσκεται στην επικράτεια του και δεν τον εκδίδει σε Μέρος του οποίου η δικαιοδοσία βασίζεται σε κανόνα δικαιοδοσίας που υφίσταται εξίσου στο δίκαιο του Μέρους προς στο οποίο απευθύνεται το αίτημα.
4. Η Σύμβαση αυτή δεν αποκλείει οποιαδήποτε ποινική δικαιοδοσία που ασκείται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

5. Όταν περισσότερα του ενός Μέρη διεκδικούν δικαιοδοσία σε κατ' ισχυρισμό αδίκημα που παρατίθεται στη Σύμβαση αυτή, τα εμπλεκόμενα Μέρη, ως ενδείκνυται, διαβουλεύονται με σκοπό να καθορίσουν την καταλληλότερη δικαιοδοσία για δίωξη.

Άρθρο 15 - Καθήκον διερεύνησης

1. Ευθύς ως λάβει πληροφορίες ότι πρόσωπο που έχει διαπράξει ή που υπάρχει ισχυρισμός ότι έχει διαπράξει αδίκημα που παρατίθεται στη Σύμβαση αυτή, δυνατό να βρίσκεται στην επικράτεια του, το Μέρος που αφορά, λαμβάνει τέτοια μέτρα, ως είναι αναγκαίο, δυνάμει του εσωτερικού του δικαίου για να διερευνήσει τα γεγονότα που περιέχονται στις πληροφορίες.
2. Ευθύς ως ικανοποιηθεί ότι οι περιστάσεις το δικαιολογούν, το Μέρος στην επικράτεια του οποίου βρίσκεται ο δράστης ή ο κατ' ισχυρισμό δράστης, λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα δυνάμει του εσωτερικού του δικαίου έτσι ώστε να διασφαλίσει την παρουσία του προσώπου αυτού προς το σκοπό δίωξης ή έκδοσης.
3. Οποιοδήποτε πρόσωπο αναφορικά με το οποίο λαμβάνονται τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 2, δικαιούται να:
 - α. επικοινωνήσει χωρίς καθυστέρηση με τον πλησιέστερο κατάλληλο αντιπρόσωπο του Κράτους του οποίου το πρόσωπο αυτό είναι υπήκοος ή το οποίο δικαιούται διαφορετικά να προστατεύει τα δικαιώματα του προσώπου αυτού ή, εάν το πρόσωπο αυτό είναι ανιθαγενής, το Κράτος στην επικράτεια του οποίου το πρόσωπο αυτό συνήθως διαμένει
 - β. το επισκεφθεί αντιπρόσωπος του Κράτους αυτού
 - γ. ενημερωθεί για τα δικαιώματα του προσώπου αυτού δυνάμει των υποπαραγράφων α. και β.

- 4 Τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 ασκούνται σύμφωνα με τους νόμους και κανονισμούς του Μέρους στην επικράτεια του οποίου βρίσκεται ο δράστης ή ο κατ' ισχυρισμό δράστης, τηρουμένου ότι οι εν λόγω νόμοι και κανονισμοί πρέπει να διευκολύνουν την πλήρη πραγμάτωση των σκοπών για τους οποίους προορίζονται τα δικαιώματα που χορηγούνται δυνάμει της παραγράφου 3.
- 5 Οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 δεν επηρεάζουν το δικαίωμα οποιουδήποτε Μέρους το οποίο να έχει απαίτηση σε δικαιοδοσία σύμφωνα με το Άρθρο 14, παράγραφοι 1.γ και 2.δ, να καλέσει τη Διεθνή Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού να επικοινωνήσει με και επισκεφθεί τον κατ' ισχυρισμό δράστη.

Άρθρο 16 - Μη εφαρμογή της Σύμβασης

Η Σύμβαση αυτή δεν εφαρμόζεται όταν οποιοδήποτε από τα αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με τα Άρθρα 5 έως 7 και 9 διαπράττεται εντός ενός Κράτους, ο κατ' ισχυρισμό δράστης είναι υπήκοος του Κράτους αυτού και βρίσκεται στην επικράτεια του εν λόγω Κράτους και κανένα άλλο Κράτος δεν έχει βάση δυνάμει του Άρθρου 14, παράγραφος 1 ή 2 της Σύμβασης αυτής, να ασκήσει δικαιοδοσία, νοουμένου ότι οι διατάξεις των Άρθρων 17 και 20 έως 22 της Σύμβασης αυτής εφαρμόζονται, ως ενδεικνύται, στις περιπτώσεις αυτές.

Άρθρο 17 - Διεθνής συνεργασία σε ποινικά θέματα

1. Μέρη παρέχουν το ένα στο άλλο το μέγιστο μέτρο συνδρομής σε σχέση με ποινικές έρευνες ή ποινικές διαδικασίες ή διαδικασίες έκδοσης αναφορικά με τα αδικήματα που παρατίθενται στα Άρθρα 5 έως 7 και 9 της Σύμβασης αυτής, περιλαμβανομένης συνδρομής για λήψη μαρτυρίας στην κατοχή τους που είναι αναγκαία για τις διαδικασίες.

2. Μέρη εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους δυνάμει της παραγράφου 1, σύμφωνα με οποιεσδήποτε συνθήκες ή άλλες συμφωνίες για αμοιβαία νομική συνδρομή που δυνατό να υφίστανται μεταξύ τους. Σε απουσία τέτοιων συνθηκών ή συμφωνιών, τα Μέρη παρέχουν το ένα στο άλλο συνδρομή σύμφωνα με το εσωτερικό τους δίκαιο.
3. Μέρη συνεργάζονται το ένα με το άλλο στη μέγιστη δυνατή έκταση δυνάμει σχετικού δικαίου, συνθηκών, συμφωνιών και διευθετήσεων του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, αναφορικά με ποινικές έρευνες ή διαδικασίες σε σχέση με τα αδικήματα για τα οποία νομική οντότητα δυνατό να καθίσταται υπεύθυνη σύμφωνα με το Άρθρο 10 της Σύμβασης αυτής στο αιτούν Μέρος.
4. Κάθε Μέρος δύναται να εξετάσει το ενδεχόμενο καθιέρωσης επιπρόσθετων μηχανισμών για να μοιράζεται με άλλα Μέρη πληροφορίες ή μαρτυρία που χρειάζονται για καθιέρωση ποινικής, αστικής ή διοικητικής ευθύνης δυνάμει του Αρθρου 10.

Άρθρο 18 - Έκδοση ή δίωξη

1. Το Μέρος στην επικράτεια του οποίου βρίσκεται ο κατ' ισχυρισμό δράστης, όταν έχει δικαιοδοσία σύμφωνα με το Άρθρο 14, εάν δεν εκδώσει το πρόσωπο αυτό, υποχρεούται, χωρίς καμιά εξαίρεση και είτε το αδίκημα διαπράχθηκε στην επικράτεια του ή όχι, να υποβάλει την υπόθεση χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση στις αρμόδιες αρχές του με σκοπό τη δίωξη, με διαδικασίες σύμφωνα με τους νόμους του Μέρους αυτού. Οι αρχές αυτές λαμβάνουν την απόφασή τους κατά τον ίδιο τρόπο όπως στην περίπτωση οποιουδήποτε άλλου αδικήματος σοβαρής φύσης δυνάμει του δικαίου του Μέρους αυτού.
2. Οποιοδήποτε επιτρέπεται σε Μέρος δυνάμει του εσωτερικού του δικαίου να εκδώσει ή διαφορετικά παραδώσει έναν εκ των υπηκόων του μόνο υπό την προϋπόθεση ότι το πρόσωπο θα επιστραφεί στο Μέρος αυτό για να εκτίσει την ποινή που επιβλήθηκε ως αποτέλεσμα της δίκης ή διαδικασίας για την οποία

ζητήθηκε η έκδοση ή παράδοση του προσώπου και το Μέρος αυτού και το Μέρος που ζητά την έκδοση του προσώπου, συμφωνούν με την επιλογή αυτή και άλλους όρους, ως δύναται να θεωρήσουν κατάλληλους, τέτοια υπό αίρεση έκδοση ή παράδοση είναι επαρκής για εκπλήρωση της υποχρέωσης που παρατίθεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 19 - Έκδοση

1. Τα αδικήματα που παρατίθενται στα Άρθρα 5 έως 7 και 9 της Σύμβασης αυτής, θεωρούνται ότι περιλαμβάνονται στα αδικήματα για τα οποία χωρεί έκδοση σε οποιαδήποτε συνθήκη έκδοσης που υφίσταται μεταξύ οποιουδήποτε από τα Μέρη πριν την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής. Μέρη αναλαμβάνουν να περιλάβουν τέτοια αδικήματα ως αδικήματα για τα οποία χωρεί έκδοση, σε κάθε συνθήκη έκδοσης που θα συναφθεί μεταγενέστερα μεταξύ τους.
2. Όταν Μέρος το οποίο θέτει την έκδοση υπό την αίρεση της ύπαρξης συνθήκης λαμβάνει αίτημα για έκδοση από άλλο Μέρος με το οποίο δεν έχει καμία συνθήκη έκδοσης, το Μέρος προς στο οποίο απευθύνεται το αίτημα δύναται, εάν αποφασίσει αυτό, να θεωρήσει τη Σύμβαση αυτή ως νομική βάση για έκδοση αναφορικά με τα αδικήματα που παρατίθενται στα Άρθρα 5 έως 7 και 9 της Σύμβασης αυτής. Η έκδοση υπόκειται στις άλλες προϋποθέσεις που προνοούνται από το δίκαιο του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.
3. Μέρη τα οποία δεν θέτουν την έκδοση υπό την αίρεση της ύπαρξης συνθήκης, αναγνωρίζουν τα αδικήματα που παρατίθενται στα Άρθρα 5 έως 7 και 9 της Σύμβασης αυτής, ως αδικήματα για τα οποία χωρεί έκδοση μεταξύ τους, τηρουμένων των προϋποθέσεων που προνοούνται από το δίκαιο του Μέρους προς στο οποίο απευθύνεται το αίτημα.
4. Όπου είναι αναγκαίο, τα αδικήματα που παρατίθενται στα Άρθρα 5 έως 7 και 9 της Σύμβασης αυτής θεωρούνται, για τους σκοπούς έκδοσης μεταξύ Μερών, ως εάν είχαν διαπραχθεί όχι μόνο στον τόπο στον οποίο έλαβαν χώρα αλλά επίσης

στην επικράτεια των Μερών που έχουν θεμελιώσει δικαιοδοσία σύμφωνα με το Άρθρο 14.

5. Οι διατάξεις όλων των συνθηκών και συμφωνιών έκδοσης που συνάπτονται μεταξύ Μερών αναφορικά με αδικήματα που παρατίθενται στα Άρθρα 5 έως 7 και 9 της Σύμβασης αυτής, θεωρούνται ότι τροποποιούνται μεταξύ Μερών στην έκταση που είναι ασυμβίβαστες με τη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 20 - Αποκλεισμός της περί πολιτικής εξαιρέσης ρήτρας

1. Κανένα από τα αδικήματα που αναφέρονται στα Άρθρα 5 έως 7 και 9 της Σύμβασης αυτής, θεωρείται, για τους σκοπούς έκδοσης ή αμοιβαίας νομικής συνδρομής, ως πολιτικό αδίκημα, αδίκημα που σχετίζεται με πολιτικό αδίκημα, ή ως αδίκημα εμπνευσμένο από πολιτικά κίνητρα. Συνεπώς, αίτημα για έκδοση ή για αμοιβαία νομική συνδρομή που βασίζεται σε τέτοιο αδίκημα, δεν είναι δυνατό να απορριφθεί για τον μοναδικό λόγο ότι αφορά πολιτικό αδίκημα ή αδίκημα που σχετίζεται με πολιτικό αδίκημα ή αδίκημα εμπνευσμένο από πολιτικά κίνητρα.
2. Χωρίς επηρεασμό της εφαρμογής των Άρθρων 19 έως 23 της Σύμβασης της Βιέννης για το Δίκαιο των Συνθηκών μεταξύ Κρατών και Διεθνών Οργανισμών ή μεταξύ Διεθνών Οργανισμών της 23^{ης} Μαΐου 1969 και των άλλων Άρθρων της Σύμβασης αυτής, οποιοδήποτε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης της Σύμβασης, να δηλώσει ότι επιφυλάσσει το δικαίωμα να μην εφαρμόσει την παράγραφο 1 του Άρθρου αυτού στην έκταση που αφορά έκδοση αναφορικά με αδίκημα που παρατίθεται στη Σύμβαση αυτή. Το Μέρος αναλαμβάνει να εφαρμόσει την επιφύλαξη αυτή σε κατά περίπτωση βάση, με δεόντως αιτιολογημένη απόφαση.
3. Οποιοδήποτε Μέρος δύναται εν όλω ή εν μέρει να ανακαλέσει επιφύλαξη στην οποία προέβη σύμφωνα με την παράγραφο 2, με δήλωση που απευθύνεται στο

Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης η οποία τίθεται σε ισχύ ατιο την ημερομηνία της λήψης της.

4. Μέρος το οποίο έχει προβεί σε επιφύλαξη σύμφωνα με την παράγραφο 2 του Άρθρου αυτού, δεν δύναται να απαιτήσει την εφαρμογή της παραγράφου 1 του Άρθρου αυτού από οποιοδήποτε άλλο Μέρος δύναται, εντούτοις, εάν η επιφύλαξή του είναι μερική ή υπό αίρεση, να απαιτήσει την εφαρμογή του Άρθρου αυτού στην έκταση που το έχει αποδεχτεί.
5. Η επιφύλαξη ισχύει για περίοδο τριών ετών από την ημέρα έναρξης ισχύος της Σύμβασης αυτής αναφορικά με το Μέρος που αφορά. Εντούτοις, τέτοια επιφύλαξη δυνατό να ανανεώνεται για περιόδους της ίδιας διάρκειας.
6. Δώδεκα μήνες πριν την ημερομηνία λήξης της επιφύλαξης, ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης δίδει ειδοποίηση για τη λήξη αυτή στο Μέρος που αφορά. Όχι αργότερα των τριών μηνών πριν τη λήξη, το Μέρος γνωστοποιεί στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης ότι διατηρεί, τροποποιεί ή αποσύρει την επιφύλαξή του. Όταν Μέρος γνωστοποιήσει στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης ότι διατηρεί την επιφύλαξή του, παρέχει εξήγηση των λόγων που δικαιολογούν τη συνέχισή της. Σε απουσία γνωστοποίησής από το Μέρος που αφορά, ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης ενημερώνει το Μέρος αυτό ότι η επιφύλαξή του θεωρείται ότι έχει παραταθεί αυτόματα για περίοδο έξι μηνών. Παράλειψη από το Μέρος που αφορά να γνωστοποιήσει την πρόθεσή του να διατηρήσει ή τροποποιήσει την επιφύλαξή του πριν τη λήξη της περιόδου αυτής, έχει ως αποτέλεσμα την εκπνοή της επιφύλαξης.
7. Όταν Μέρος δεν εκδίδει πρόσωπο κατ' εφαρμογή της επιφύλαξης αυτής, μετά τη λήψη αιτήματος για έκδοση από άλλο Μέρος, υποβάλλει την υπόθεση, χωρίς καμία εξαίρεση και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, στις αρμόδιες αρχές του για το σκοπό δίωξης, εκτός εάν το αιτούν Μέρος και το Μέρος προς στο οποίο

απευθύνεται το αίτημα συμφωνήσουν διαφορετικά. Οι αρμόδιες αρχές, για το σκοπό δίωξης στο Μέρος προς στο οποίο απευθύνεται το αίτημα, λαμβάνουν την απόφασή τους κατά τον ίδιο τρόπο όπως στην περίπτωση οποιουδήποτε αδικήματος σοβαρής φύσης δυνάμει του δικαίου του Μέρους αυτού. Το Μέρος προς στο οποίο απευθύνεται το αίτημα κοινοποιεί, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, το τελικό αποτέλεσμα των διαδικασιών στο αιτούν Μέρος και στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, ο οποίος το προωθεί στη Διαβούλευση των Μερών που προνοείται στο Άρθρο 30.

8. Η απόφαση για άρνηση του αιτήματος για έκδοση βάσει της επιφύλαξης αυτής, προωθείται αμέσως στο αιτούν Μέρος. Εάν εντός εύλογου χρόνου δεν έχει ληφθεί καμία δικαστική απόφαση επί της ουσίας στο Μέρος προς στο οποίο απευθύνεται το αίτημα σύμφωνα με την παράγραφο 7, το αιτούν Μέρος δύναται να κοινοποιήσει το γεγονός αυτό στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, ο οποίος υποβάλλει το θέμα στη Διαβούλευση των Μερών που προνοείται στο Άρθρο 30. Η Διαβούλευση αυτή εξετάζει το θέμα και εκδίδει γνώμη για τη συμμόρφωση της άρνησης με τη Σύμβαση και την υποβάλλει στην Επιτροπή Υπουργών προς το σκοπό έκδοσης δήλωσης επ' αυτής. Όταν εκτελεί τις αρμοδιότητές της δυνάμει της παραγράφου αυτής, η Επιτροπή Υπουργών συνέρχεται με τη σύνθεσή της περιορισμένη στα Κράτη Μέρη.

Άρθρο 21 – Ρήτρα διάκρισης

1. Τίποτα στη Σύμβαση αυτή δεν ερμηνεύεται ως να επιβάλλει υποχρέωση για έκδοση ή για παροχή αμοιβαίας νομικής συνδρομής, εάν το Μέρος προς στο οποίο απευθύνεται το αίτημα έχει ουσιαστικούς λόγους να πιστεύει ότι το αίτημα για έκδοση για αδικήματα που παρατίθενται στα Άρθρα 5 έως 7 και 9 ή για αμοιβαία νομική συνδρομή αναφορικά με τέτοια αδικήματα, έχει γίνει με σκοπό τη δίωξη ή τιμωρία προσώπου ένεκα της φυλής, θρησκείας, υπηκοότητας, εθνικής καταγωγής ή πολιτικών απόψεων του προσώπου αυτού ή ότι συμμόρφωση με το

αίτημα θα επηρεάζει δυσμενώς τη θέση του εν λόγω προσώπου για οποιουδήποτε από τους λόγους αυτούς.

2. Τίποτα στη Σύμβαση αυτή δεν ερμηνεύεται ως να επιβάλλει υποχρέωση για έκδοση, εάν το πρόσωπο που είναι το υποκείμενο του αιτήματος για έκδοση κινδυνεύει να υποστεί σε βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία.
3. Τίποτα στη Σύμβαση αυτή δεν ερμηνεύεται είτε ως να επιβάλλει υποχρέωση για έκδοση εάν το πρόσωπο που είναι το υποκείμενο του αιτήματος για έκδοση κινδυνεύει να υποστεί τη θανατική ποινή ή, όπου το δίκαιο του Μέρους προς στο οποίο απευθύνεται το αίτημα δεν επιτρέπει τη διά βίου φυλάκιση, τη διά βίου φυλάκιση χωρίς τη δυνατότητα αναστολής, εκτός εάν δυνάμει εφαρμοστέων συνθηκών για έκδοση, το Μέρος προς στο οποίο απευθύνεται το αίτημα τελεί υπό την υποχρέωση να προβεί στην έκδοση εάν το αιτούν Μέρος δώσει τέτοια διαβεβαίωση ως το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θεωρήσει επαρκή, ότι η θανατική ποινή δεν θα επιβληθεί ή όπου επιβληθεί, δεν θα εκτελεστεί, ή ότι το πρόσωπο που αφορά δεν υπόκειται στη διά βίου φυλάκιση χωρίς τη δυνατότητα αναστολής.

Άρθρο 22 - Αυτόματες πληροφορίες

1. Χωρίς επηρεασμό των δικών τους ερευνών ή διαδικασιών, οι αρμόδιες αρχές Μέρους δύνανται, χωρίς προηγούμενο αίτημα, να προωθήσουν στις αρμόδιες αρχές άλλου Μέρους, πληροφορίες που λαμβάνονται εντός του πλαισίου των δικών τους ερευνών, όταν θεωρούν ότι η αποκάλυψη τέτοιων πληροφοριών δυνατό να βοηθήσει το Μέρος που λαμβάνει τις πληροφορίες να αρχίσει ή να διεξάγει έρευνες ή διαδικασίες ή δυνατό να οδηγήσει σε αίτημα από το Μέρος αυτό δυνάμει της Σύμβασης αυτής.

2. Το Μέρος που παρέχει τις πληροφορίες δύναται, δυνάμει του εθνικού του δικαίου, να επιβάλει προϋποθέσεις για τη χρήση τέτοιων πληροφοριών από το Μέρος που λαμβάνει τις πληροφορίες.
3. Το Μέρος που λαμβάνει τις πληροφορίες δεσμεύεται από τις προϋποθέσεις αυτές.
4. Ενιούτοις, οποιοδήποτε Μέρος δύναται, σε οποιοδήποτε χρόνο, με δήλωση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει ότι επιφυλάσσει το δικαίωμα να μη δεσμευθεί από τις προϋποθέσεις που επιβάλλονται από το Μέρος που παρέχει τις πληροφορίες δυνάμει της παραγράφου 2 ανωτέρω, εκτός εάν λάβει προηγούμενη ειδοποίηση για τη φύση των πληροφοριών που θα παρασχεθούν και συμφωνήσει στη διαβίβασή τους.

Άρθρο 23 - Υπογραφή και έναρξη ισχύος

1. Η Σύμβαση αυτή είναι ανοικτή για υπογραφή από τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και από μη-μέλη Κράτη τα οποία έχουν συμμετάσχει στην επεξεργασία της.
2. Η Σύμβαση αυτή υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
3. Η Σύμβαση αυτή τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία κατά την οποία έξι Υπογράφωντες, περιλαμβανομένων τουλάχιστον τεσσάρων Κρατών μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης, έχουν εκφράσει τη συγκατάθεσή τους να δεσμευθούν από τη Σύμβαση σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2.
4. Αναφορικά με οποιοδήποτε Υπογράφωντα ο οποίος μεταγενέστερα εκφράζει τη συγκατάθεση του να δεσμευθεί από αυτή, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την

ημερομηνία έκφρασης της συγκατάθεσης του να δεσμευθεί από τη Σύμβαση σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2

Άρθρο 24 - Προσχώρηση στη Σύμβαση

1. Μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής, η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, κατόπιν διαβούλευσης με και λήψης της ομόφωνης συγκατάθεσης των Μερών της Σύμβασης, δύναται να καλέσει οποιοδήποτε Κράτος το οποίο δεν είναι μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης και το οποίο δεν έχει συμμετάσχει στην επεξεργασία της να προσχωρήσει στη σύμβαση αυτή. Η απόφαση λαμβάνεται με την πλειοψηφία που προνοείται στο Άρθρο 20.δ του Καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης και με την ομόφωνη ψήφο των αντιπροσώπων των Μερών που δικαιούνται να παρακάθονται στην Επιτροπή Υπουργών.
2. Αναφορικά με οποιοδήποτε Κράτος που προσχωρεί στη σύμβαση δυνάμει της παραγράφου 1 ανωτέρω, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία κατάθεσης του εγγράφου προσχώρησης στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο 25 - Εδαφική εφαρμογή

1. Οποιοδήποτε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να καθορίσει την επικράτεια ή επικράτειες στις οποίες εφαρμόζεται η Σύμβαση αυτή.
2. Οποιοδήποτε Μέρος δύναται, σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη ημερομηνία, με δήλωση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να επεκτείνει την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής σε οποιαδήποτε άλλη επικράτεια που καθορίζεται στη δήλωση. Αναφορικά με τέτοια επικράτεια, η

Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία λήψης της δήλωσης από το Γενικό Γραμματέα.

3. Οποιαδήποτε δήλωση γίνεται δυνάμει των δυο προηγούμενων παραγράφων δυνατό, αναφορικά με οποιαδήποτε επικράτεια καθορίζεται σε τέτοια δήλωση, να ανακληθεί με γνωστοποίηση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η ανάκληση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία λήψης τέτοιας γνωστοποίησης από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 26 – Συνέπειες της Σύμβασης

1. Η παρούσα Σύμβαση συμπληρώνει εφαρμοστέες πολυμερείς ή διμερείς συνθήκες ή συμφωνίες μεταξύ των Μερών, περιλαμβανομένων των διατάξεων των ακόλουθων συνθηκών του Συμβουλίου της Ευρώπης:
 - Ευρωπαϊκή Σύμβαση Εκδόσεως Φυγοδικών, που άνοιξε για υπογραφή, στο Παρίσι, στις 13 Δεκεμβρίου 1957 (ETS Αρ. 24)
 - Ευρωπαϊκή Σύμβαση για Αμοιβαία Αρωγή σε Ποινικά Θέματα, που άνοιξε για υπογραφή, στο Στρασβούργο, στις 20 Απριλίου 1959 (ETS Αρ. 30)
 - Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Καταστολή της Τρομοκρατίας, που άνοιξε για υπογραφή, στο Στρασβούργο, στις 27 Ιανουαρίου 1977 (ETS Αρ. 90)
 - Πρόσθετο Πρωτόκολλο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για Αμοιβαία Αρωγή σε Ποινικά Θέματα, που άνοιξε για υπογραφή στο Στρασβούργο, στις 17 Μαρτίου 1978 (ETS Αρ. 99)
 - Δεύτερο Πρόσθετο Πρωτόκολλο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για Αμοιβαία Αρωγή σε Ποινικά Θέματα, που άνοιξε για υπογραφή στο Στρασβούργο, στις 8 Νοεμβρίου 2001 (ETS Αρ. 182)

- Πρωτόκολλο που τροποποιεί την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Καταστολή της Τρομοκρατίας, που άνοιξε για υπογραφή στο Στρασβούργο, στις 15 Μαΐου 2003 (ETS Αρ. 190)
2. Εάν δυο ή περισσότερα Μέρη έχουν ήδη συνάψει συμφωνία ή συνθήκη για τα θέματα που επιλαμβάνεται η Σύμβαση αυτή ή έχουν διαφορετικά θεμελιώσει τις σχέσεις τους για τέτοια θέματα ή αν πρέπει να ενεργήσουν έτσι στο μέλλον, δικαιούνται επίσης να εφαρμόσουν τη συμφωνία αυτή ή συνθήκη ή να ρυθμίσουν τις σχέσεις αυτές ανάλογα. Εντούτοις, όπου Μέρη θεμελιώνουν τις σχέσεις τους αναφορικά με τα θέματα που επιλαμβάνεται η παρούσα Σύμβαση, με τρόπο άλλον από αυτόν που ρυθμίζεται σε αυτή, ενεργούν έτσι με τρόπο που δεν βρίσκεται σε αντίθεση με τους σκοπούς και αρχές της Σύμβασης.
 3. Μέρη τα οποία είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις αμοιβαίες σχέσεις τους, εφαρμόζουν κανόνες της Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην έκταση που υπάρχουν κανόνες της Κοινότητας ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διέπουν το συγκεκριμένο θέμα που αφορά και εφαρμόζονται στη συγκεκριμένη περίπτωση, χωρίς επηρεασμό του αντικείμενου και σκοπού της παρούσας Σύμβασης και χωρίς επηρεασμό της πλήρους εφαρμογής της στα άλλα Μέρη.
 4. Τίποτα στη Σύμβαση αυτή δεν επηρεάζει άλλα δικαιώματα, υποχρεώσεις και ευθύνες Μέρους και ατόμων δυνάμει του διεθνούς δικαίου, περιλαμβανομένου του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.
 5. Οι δραστηριότητες των ενόπλων δυνάμεων κατά τη διάρκεια ένοπλης σύγκρουσης, όπως οι όροι αυτοί εννοούνται δυνάμει του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, οι οποίοι διέπονται από το δίκαιο αυτό, δεν διέπονται από τη Σύμβαση αυτή, και οι δραστηριότητες που αναλαμβάνονται από στρατιωτικές δυνάμεις Μέρους κατά την άσκηση των επίσημων καθηκόντων τους, στο μέτρο που διέπονται από άλλους κανόνες του διεθνούς δικαίου, δεν διέπονται από τη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 27 - Τροποποιήσεις της Σύμβασης

1. Τροποποιήσεις της Σύμβασης αυτής δυνατό να προτείνονται από οποιοδήποτε Μέρος, την Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης ή τη Διαβούλευση των Μερών.
2. Οποιαδήποτε πρόταση για τροποποίηση κοινοποιείται από το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης στα Μέρη.
3. Επιπλέον, οποιαδήποτε τροποποίηση προτεινόμενη από Μέρος ή την Επιτροπή Υπουργών, κοινοποιείται στη Διαβούλευση των Μερών, η οποία υποβάλλει στην Επιτροπή Υπουργών τη γνώμη της για την προτεινόμενη τροποποίηση.
4. Η Επιτροπή Υπουργών εξετάζει την προτεινόμενη τροποποίηση και οποιαδήποτε γνώμη υποβάλλεται από τη Διαβούλευση των Μερών και δύναται να εγκρίνει την τροποποίηση.
5. Το κείμενο οποιασδήποτε τροποποίησης που εγκρίθηκε από την Επιτροπή Υπουργών σύμφωνα με την παράγραφο 4, προωθείται στα Μέρη για αποδοχή.
6. Οποιαδήποτε τροποποίηση που εγκρίθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 4, τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα μετά που όλα τα Μέρη έχουν ενημερώσει το Γενικό Γραμματέα για την αποδοχή τους επί αυτής.

Άρθρο 28 - Αναθεώρηση του Παραρτήματος

1. Για την ενημέρωση του καταλόγου των συνθηκών του Παραρτήματος, τροποποιήσεις δυνατό να προτείνονται από οποιοδήποτε Μέρος ή από την Επιτροπή Υπουργών. Οι προτάσεις αυτές για τροποποίηση αφορούν μόνο οικουμενικές συνθήκες που συνάπτονται εντός του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών και επιλαμβάνονται ειδικά της διεθνούς τρομοκρατίας και έχουν τεθεί σε ισχύ. Κοινοποιούνται από το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης στα Μέρη.

- 2 Κατόπιν διαβούλευσης με τα μη-μέλη Μέρη, η Επιτροπή Υπουργών δύναται να υιοθετήσει προτεινόμενη τροποποίηση με την πλειοψηφία που προνοείται στο Άρθρο 20 δ του Καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η τροποποίηση τίθεται σε ισχύ μετά τη λήξη περιόδου ενός έτους μετά την ημερομηνία κατά την οποία έχει προωθηθεί στα Μέρη. Κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, οποιοδήποτε Μέρος δύναται να γνωστοποιήσει στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης οποιαδήποτε ένσταση για την έναρξη ισχύος της τροποποίησης αναφορικά με το Μέρος αυτό.
- 3 Εάν το ένα τρίτο των Μερών γνωστοποιήσει στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης ένσταση για την έναρξη ισχύος της τροποποίησης, η τροποποίηση δεν τίθεται σε ισχύ
- 4 Εάν λιγότερο του ενός τρίτου των Μερών γνωστοποιήσει ένσταση, η τροποποίηση τίθεται σε ισχύ για τα Μέρη εκείνα τα οποία δεν έχουν γνωστοποιήσει ένσταση.
- 5 Εφ' όσον έχει τεθεί σε ισχύ τροποποίηση σύμφωνα με την παράγραφο 2 και Μέρος έχει γνωστοποιήσει ένσταση σε αυτή, η τροποποίηση αυτή τίθεται σε ισχύ αναφορικά με το Μέρος που αφορά την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την ημερομηνία κατά την οποία γνωστοποιεί στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης την αποδοχή της.

Άρθρο 29 - Διευθέτηση διαφορών

Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ Μερών ως προς την ερμηνεία ή εφαρμογή της Σύμβασης αυτής, αναζητούν επίλυση της διαφοράς μέσω διαπραγμάτευσης ή οποιωνδήποτε άλλων ειρηνικών μέσων της επιλογής τους, περιλαμβανομένης υποβολής της διαφοράς σε σώμα διαιτησίας, του οποίου οι αποφάσεις είναι δεσμευτικές για τα Μέρη στη διαφορά, ή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, ως συμφωνείται από τα Μέρη που αφορά.

Άρθρο 30 - Διαβούλευση των Μερών

1. Τα Μέρη διαβουλεύονται περιοδικά με σκοπό να:

- α. προβαίνουν σε προτάσεις για διευκόλυνση ή βελτίωση της αποτελεσματικής χρήσης και εφαρμογής της Σύμβασης αυτής, περιλαμβανομένων της αναγνώρισης οποιωνδήποτε προβλημάτων και των συνεπειών οποιασδήποτε δήλωσης που γίνεται δυνάμει της Σύμβασης αυτής
- β. διατυπώνουν γνώμη για τη συμμόρφωση άρνησης για έκδοση η οποία παραπέμπεται σε αυτά σύμφωνα με το Άρθρο 20, παράγραφος 8
- γ. προβαίνουν σε προτάσεις για την τροποποίηση της Σύμβασης αυτής σύμφωνα με το Άρθρο 27
- δ. διατυπώνουν τη γνώμη τους για οποιαδήποτε πρόταση για την τροποποίηση της Σύμβασης αυτής, η οποία παραπέμπεται σε αυτά σύμφωνα με το Άρθρο 27, παράγραφος 3
- ε. εκφράζουν γνώμη για οποιοδήποτε ζήτημα αναφορικά με την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής και να διευκολύνουν την ανταλλαγή πληροφοριών για σημαντικές εξελίξεις, νομικές, τεχνολογικές ή σε θέματα πολιτικής.

2. Η Διαβούλευση των Μερών συγκαλείται από το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης οποτεδήποτε το κρίνει αναγκαίο και σε οποιαδήποτε περίπτωση όταν η πλειοψηφία των Μερών ή η Επιτροπή Υπουργών ζητήσουν τη σύγκλησή της.

3. Τα Μέρη βοηθούνται από τη Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρώπης στην εκτέλεση των αρμοδιοτήτων τους δυνάμει του Άρθρου αυτού.

Άρθρο 31 – Καταγγελία

1. Οποιοδήποτε Μέρος δύναται, σε οποιοδήποτε χρόνο, να καταγγείλει τη Σύμβαση αυτή με γνωστοποίηση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
2. Τέτοια καταγγελία τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία λήψης της γνωστοποίησης από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 32 – Γνωστοποίηση

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης γνωστοποιεί στα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, τα μη-μέλη Κράτη τα οποία έχουν συμμετάσχει στην επεξεργασία της Σύμβασης αυτής, όπως επίσης και σε οποιοδήποτε Κράτος το οποίο έχει προσχωρήσει στη ή έχει κληθεί να προσχωρήσει στη Σύμβαση αυτή για:

- α. οποιαδήποτε υπογραφή
- β. την κατάθεση οποιουδήποτε εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης
- γ. οποιαδήποτε ημερομηνία έναρξης ισχύος της Σύμβασης αυτής, σύμφωνα με το Άρθρο 23
- δ. οποιαδήποτε δήλωση έγινε δυνάμει του Αρθρου 1, παράγραφος 2, 22, παράγραφος 4 και 25
- ε. οποιαδήποτε άλλη πράξη, γνωστοποίηση ή κοινοποίηση αναφορικά με τη Σύμβαση αυτή.

Σε μαρτυρία των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι για το σκοπό αυτό, έχουν υπογράψει τη Σύμβαση αυτή.

Έγινε στη Βαρσοβία, την 16η ημέρα του Μαΐου του 2005, στην Αγγλική και Γαλλική, με τα δυο κείμενα εξίσου αυθεντικά, σε ενιαίο αντίγραφο το οποίο θα κατατεθεί στο αρχείο του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης διαβιβάζει πιστοποιημένα αντίγραφα σε κάθε Κράτος μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης, στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, στα μη-μέλη Κράτη τα οποία έχουν συμμετάσχει στην επεξεργασία της Σύμβασης αυτής και σε οποιοδήποτε Κράτος που κλήθηκε να προσχωρήσει σε αυτή.

Παράρτημα

- 1 Σύμβαση περί Καταστολής Παράνομων Καταλήψεων Αεροσκαφών, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 16 Δεκεμβρίου 1970.
- 2 Σύμβαση περί Καταστολής Παράνομων Πράξεων Στρεφόμενων κατά της Ασφάλειας της Πολιτικής Αεροπορίας, που συνάφθηκε στο Μόντρεαλ στις 23 Σεπτεμβρίου 1971.
- 3 Σύμβαση για την Πρόληψη και τον Κολασμό Εγκλημάτων Στρεφόμενων κατά Διεθνώς Προστατευόμενων Προσώπων, Περιλαμβανομένων και των Διπλωματικών Αντιπροσώπων, που υιοθετήθηκε στη Νέα Υόρκη στις 14 Δεκεμβρίου 1973.
- 4 Διεθνής Σύμβασης Κατά της Σύλληψης Ομήρων, που υιοθετήθηκε στη Νέα Υόρκη στις 18 Δεκεμβρίου 1979.
- 5 Σύμβαση για τη Φυσική Προστασία Πυρηνικού Υλικού, που υιοθετήθηκε στη Βιέννη στις 3 Μαρτίου 1980.
- 6 Πρωτόκολλο για την Καταστολή των Παράνομων Πράξεων Βίας σε Αεροδρόμια που Εξυπηρετούν τη Διεθνή Αεροπορία, που έγινε στο Μόντρεαλ στις 24 Φεβρουαρίου 1988.
- 7 Σύμβαση για την Καταστολή των Παράνομων Πράξεων Κατά της Ασφάλειας της Ναυσιπλοΐας, που έγινε στη Ρώμη στις 10 Μαρτίου 1988.
- 8 Πρωτόκολλο για την Καταστολή Παράνομων Πράξεων Κατά της Ασφάλειας των Σταθερών Εγκαταστάσεων στην Υφαλοκρηπίδα, που έγινε στη Ρώμη στις 10 Μαρτίου 1988.
- 9 Διεθνής Σύμβαση για την Καταστολή της Βομβιστικής Τρομοκρατίας, που υιοθετήθηκε στη Νέα Υόρκη στις 12 Ιανουαρίου 1988.
- 10 Διεθνής Σύμβαση για την Καταστολή της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας, που υιοθετήθηκε στη Νέα Υόρκη στις 9 Δεκεμβρίου 1999.